

CRIDATS A EDIFICAR EL REGNE DE DÉU

REGLA,14

Cridats, juntament amb tots els homes de bona voluntat a construir un món més fratern i evangèlic, per tal de portar a terme l'edificació del Regne de Déu.

Conscients que qualsevol "qui segueix Crist home perfecte esdevé també ell més home", exerceixin amb competència les pròpies responsabilitats amb esperit cristià de servei.

- En llegir l'evangeli, sovint ens adonem que hi ha molts textos que ens parlen del Regne de Déu. Però, quan llegim sobre el Regne de Déu o el Regne del cel, què interpretem, què pensem que és? Intentaré fer-ne la definició: Jo de manera immediata ho relaciono amb el més enllà, amb la vida eterna, però el Regne de Déu o del cel que és el mateix, no és només una realitat futura i transcendent, el Regne de Déu també comença aquí en el món present. El Senyor ens ho diu: "*el Regne de Déu és enmig vostre*" (Lc 7, 22)

- Aquest punt de la regla també ens en parla del Regne i ens fa la proposta de com edificar-lo, *ajudant a construir un món més fratern i evangèlic*. Crec doncs, que val la pena de concretar que quan parlem de fraternitat, de pau, de justícia, parlem de valors del Regne. Ara bé, es necessari dir que aquests valors no són fàcils, necessiten un esforç personal de conversió constant perquè sigui possible viure segons els valors evangèlics, valors que contrasten sovint amb la nostra societat, que en general està lluny del Regne.

DE L'EVANGELI:

Perquè el Regne de Déu no consisteix pas en tal menjar o tal beguda, sinó en la justícia, la pau i l'alegria que venen de l'Esperit Sant. El servidor de Crist que obté aquests fruits és acceptat per Déu i reconegut pels homes. Busquem doncs, el que ens porta la pau i l'aprofitament d'uns i altres. (Rm 14,17-19)

- 1- Sé veure els fruits del Regne en el meu entorn?
- 2- Quines lectures recordo que parlin del Regne de Déu?
- 3- Em sento cridat/da a ajudar a construir aquest Regne?

- Els cristians i concretament els terciaris, que hem sentit la vocació, que hem fet una opció de vida i que tenim unes característiques concretes que són les evangèliques, estem compromesos a repartir arreu els valors del Regne, que són fruits evangèlics i que els fem presents i visibles quan els portem a terme en el nostre fer de cada dia.

- Cal que cadascú de nosaltres intenti fer tot el que estigui al seu abast per millorar l'entorn on es mou, una opció que comença ja en aquest món present.

-En la persona de Sant Francesc hi trobem un model i un exemple a seguir, ell va optar per aquest estil de vida que també contrastava fortament amb la societat d'aquella època. Ens va demostrar que viure l'evangeli és possible.

DE SANT FRANCESC:

***Francesc repara l'església de Santa Maria de la Porciúncula i canvia de vestit.
Després d'escoltar l'Evangelí, ho abandona tot i afaïçona l'hàbit per als seus frares***

- Entretant, Francesc, mudant la roba de seglar, i restaurada l'esmentada església, se'n va a un altre lloc, prop de la ciutat d'Assís, i comença la reparació d'una segona església molt malmesa, gairebé en ruïnes, maldant en l'obra iniciada fins a acabar-la del tot. Després es trasllada en un altre indret anomenat la Porciúncula, on hi havia una antiga capella dedicada a la Mare de Deu, completament abandonada. Veient-la en aquell llastimós estat, mogut a compassió per la gran devoció que sentia a la Mare de misericòrdia, hi roman temporalment i acaba per reparar-la, en el tercer any de la seva conversió. L'hàbit que duia aleshores era semblant al d'un ermità, amb una corretja a la cintura, un bastó a la ma per caminar i sandàlies als peus. Però un dia que en aquella capella s'hi llegia un text de l'Evangelí que explicava com el Senyor envià els seus deixebles a predicar, el sant, que hi era present i només havia copsat la idea general, després de celebrada la missa, demana humilment al sacerdot que li expliqués el sentit de tot aquell passatge. El prevere li ho va comentar fil per randa i Francesc, sentint que els deixebles de Crist no havien de posseir or, ni plata, ni diners, que no havien de dur per al camí alforges, ni bossa, ni pa, ni bastó, ni anar calçats o vestir dues túniques, sinó predicar només el Regne de Deu, la penitència i la conversió, de cop, exultant de goig i ple de l'Esperit de Déu, exclama: **"Això es el que busco, això es el que vull, i això es el que desitjo complir de tot cor."** El sant s'afanya a executar ple de joia el saludable consell que havia sentit i no dubtà gens a dur-lo a la practica amb fidelitat: es descalça, llença el bastó i, content només amb una sola túnica, se ceneix amb una corda en lloc de fer-ho amb una corretja. Es confecciona un hàbit que reproduïx la imatge de la creu, a fi d'allunyar totes les seduccions diabòliques; fa l'hàbit molt bast i aspre per tal de crucificar la carn amb tots els seus vicis i pecats, i pobre i apedaçat, perquè no pugui ser envejat del món. Amb la mateixa diligència i devoció s'esforçà a complir tots els altres consells que havia escoltat per **no fer-se mai sord a l'Evangelí**. Confiant el que sentia a la seva feliç memòria, procurava seguir-ho sol·lícitament al peu de la lletra.

Tomàs de Celano, vida 1^a, capítol

- Què m'ha agradat més d'aquesta lectura? Per què?
- M'hi identifico en algun aspecte?
- i jo, sé el que vull, el que desitjo en la meua vida de fe?

DE SANTA CLARA:

El context històric en què visqué Clara d'Assís és el mateix que el de Francesc. No solament compartiren la ciutat on van viure i morir, sinó que totes dues vides anaren en paral·lel, i la de santa Clara no s'entendria sense la de sant Francesc.

Francesc es féu pobre entre els pobres i va predicar a nobles i mercaders el camí de la germanor operant. El camí era, senzillament, el seguiment de Jesucrist, pobre. Francesc fou el primer «framenor», pare de tots els framenors del món. Clara, al monestir de Sant Damià, prop d'Assís, va viure closa i també en summa pobresa. En aquell temps Sant Damià era una ermita mig enderrocada que pertanyia als canonges de la catedral d'Assís. Més tard, sant Francesc restaurà el monestir annex, fent ell mateix de paleta. A la gent que li lliurava pedres i fusta, els deia somrient: «Mercès; ben aviat aquí sorgirà un cenobi de donzelles pobres, que donaran glòria al Déu del cel.» La profecia es va complir. Clara, voltada de deixebles, en féu un lloc de pregària, de caritat i de pobresa evangèlica. «La petita planta de sant Francesc», com ella solia anomenar-se, fou la primera de les «germanes pobres», la mare de totes les clarisses del món.

(Introducció escrits santa Clara F. G.)

El mirall de santa Clara

Santa Clara amb la imatge d'aquest mirall ens fa prendre consciència de la responsabilitat que tenim cadascú de nosaltres amb les nostres actituds i veure si amb el nostre testimoniatge som o no un petit reflex del Senyor pels altres.

És que el mateix Senyor ens ha posat a nosaltres com a model, exemple i mirall no solament de la gent, sinó de les nostres germanes, que el Senyor cridarà a la nostra vocació, perquè elles siguin també un mirall i un exemple per als qui viuen en el món. Havent-nos, doncs, cridat el Senyor a coses tan grans, que puguin emmirallar-se en nosaltres aquelles que són mirall i exemple per als altres, estem molt obligades a beneir i lloar Déu, i a tenir més i més fermesa en el Senyor per a obrar sempre el bé. Per tant, si vivim segons aquesta forma de vida, deixarem als altres un exemple noble, i amb un treball exigü ens guanyarem el premi de l'eterna benaurança (Test 19,23)

“Ell és l'esplendor de la glòria eterna, l'esclat de la llum perpètua i el mirall sense taca”
(Sv 7,26)

Mira't diàriament en aquest espill, oh reina esposa de Jesucrist, i contempla-hi contínuament el teu rostre.

(4a carta de santa Clara a la benaurada Agnès de Praga)

- 1- Em miro en aquest mirall? Què hi hauria de veure i què hi veig?
- 2- Sóc conscient que amb la meua manera de fer i amb el meu testimoniatge, puc ajudar a d'altres? Me'n sento responsable?

Jo , ..ja que el Senyor m'ha concedit aquesta gràcia, renovo les meves promeses baptismals i em consagro al servei del seu Regne.

Per tant, prometo de viure en el meu estat seglar, durant tot el temps de la meva vida, l'Evangeli de Nostre Senyor Jesucrist, en l'Orde Franciscà Seglar, observar la seva Regla.

Que la Gràcia de l'Esperit Sant, la intercessió de la benaurada Verge Maria i de Sant Francesc i la comunió fraterna m'assisteixin sempre perquè pugui assolir la perfecció de la caritat cristiana.
